

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXIX. ZATURDAG den 17den APRIL 1841. N. 16.

In een der jongste londensche Couranten vinden wy een vergelykenden staat tusschen Groot Brittanje en de Vereenigde Staten van Amerika, medegedeeld in eenen brief uit Philadelphia, gedagteekend den 29 December 1840, waarvan het volgende de zakelyke inhoud is:—

"Het is niet mogelyk, dat de groote massa van grondbezitters langen tyd meer kunnen voortgaan zonder de onmogelykheid inte zien om uwe tegenwoordige bevolking van acht en twintig millioenen, en wat er nog by zal komen, te onderhouden onder het stelsel om broodkost en vleesch voor dubbelden prys by hunne naburen te koopen en belasting van 250,000,000 dollars, behalve 30,000,000 meer voor het onderhoud van het armen wezen en een onbekend bedrag voor tienden, enz. te betalen.

"Hoe kunnen uwe manufacturen mededingen met de duitsche en fransche en inzonderheid met de onze, waarvan wy de grondstoffen hebben, en welke door de beguustiging van uwe verkeerde maatregels bekwaamheid erlangd hebben om vorderingen te maken. Het maken van groffe katoenwaren kan hieronder geteld worden. Het is begonnen met den oorlog van 1812; het heeft geene vordering gemaakt tot in 1815, toen eenige fabrieken zich gevestigd hebben door den bystand van het tarief van 1816. Sedert dien tyd zyn zeer vele fabrieken opgerigt geworden, schoon dat door gebrek aan ondervinding, spaarzaamheid en geld weinig er van geld gemaakt hebben.— Thans echter begint het beter te gaan.

"Om een bewys te geven van den schielyken voortgang onzer manufacturen verwys ik naar de jaren 1826 tot 27, waaruit zal blyken, dat wy slechts 103,183 balen, ieder van 340 á 350 lb. katoenwaren gefabriceerd hebben; van 1833—34 beliep het getal tot 196,413 balen; van 1838—39, 276,018 balen; en in 1840, 291,279 balen van omtrent 400 lb. ieder, gelyk staande aan 116,511,600 lb. katoen.

"Men heeft op goed gezag berekend, dat in het Vereenigde Koningryk van Groot Brittanje en Ierland niet meer garen gesponnen en verbruikt wordt, dan in de Vereenigde Staten van Amerika.— Hierby moet gevoegd worden, dat in 1839 een bedrag van veertien millioenen dollars aan katoen fabrikaten, grootendeels uit Groot Brittanje, in de Vereenigde Staten is ingevoerd geworden, waarvoor men aan inkomende regten 35 pCt. en aan andere onkosten 25 pCt. betaald heeft, makende te zamen een bedrag van meer dan 23,000,000 dollars.

"Ik heb een of twee malen uwe aandacht gevestigd op twee omstandigheden, welke op dit land betrekking hebben en ons alleen eigen zyn, en welke door uwe staatslieden in het oog moeten gehouden worden, wanneer zy op zich nemen om de handels betrekkingen tusschen de beide landen te regelen. Dezelven moeten op den grondslag van een vryen handel geregeld worden.

1. De buitengewone rykdom van dit land in verhouding tot deszelfs bevolking. Deszelfs rykdom is buiten alle vergelyking grooter dan van eenig ander volk, met uitzondering van Engeland.

2. De nationale rykdom, in stede van in handen te zyn van een vyfde gedeelte der bevolking, bevindt zich, negentiende daarvan, in de handen van achttiende der natie, en is zoodanig verdeeld, dat de groote massa der bevolking niet alleen de noodzakelykheden van het leven hebben, maar ook de geneugten, en wat men in de meeste landen den overvloed zoude noemen.

"Het gevolg hiervan is, dat wy zeer veel verbruiken. Wy, eene natie van 16 of 17 millioenen zielen verbruiken zoo veel katoen fabrikaten, als gy met 25 of 26 millioenen, de rykste, nyverigste en meest beschaafde natie der wereld. Wy verbruiken van 85 tot 90 millioenen ponden koffy, en gy slechts 25 millioenen, waarvoor onze verbruikers 11 á 12 centen het lb. betalen, zynde een derde van hetgene uwe verbruikers betalen. Hier betalen wy geene geregtigheden op koffy noch op thee. Gy verbruikt veel meer thee dan wy; daarentegen verbruiken wy van 240 tot 250 millioenen ponden suiker. Ons verbruik van katoen is gelyk aan dat van Frankryk met eene bevolking van 34 millioenen zielen, en aan dat van Rusland met 50 of 60 millioenen bevolking, welke niet meer dan van 40 tot 50 millioenen ponden suiker verbruikt.

"Ik heb deze daadzaken aangehaald om de goede gevolgen van eenen onbelemmerden handel aantetoonen. Uwe staatslieden onderhandelen reeds lange jaren om een voordeelig handels traktaat te sluiten met Spanje of Portugal, of eenig dergelyk volk; en wat zoudt gy er mede winnen, wanneer het hun gelukt? Wat kan verkregen worden by eene natie, bestaande meest uit bedelaars, monnikken en smokkelaars, zoo als de Portugezen en Spanjaarden zyn? De vrye handel slechts met den staat van Nieuw York, die 2,420,-000 inwoners telt, is van meer belang dan die met den ganschen handel van het Schiereiland.

"Ik wil U iets anders doen opmerken, namelyk de snelheid van onzen voortgang en het bezit van goedkoope bouwlanden, weinig kostbaar gouvernement, enz. welke omstandigheden onze voortdurende toeneming zelfs in eene grootere evenredigheid zeker zullen maken. Dr. Franklin heeft zestig of meer jaren geleden, toen wy nog geen' bevolking staat hadden, voorspeld, dat wy in vyf en twintig jaren ons getal zullen verdubbelen. Men heeft deze berekening als iets buitensporigs en zonder voorbeeld in de geschiedenis aangemerkt.— Wanneer men de volkstelling van 1790 naga, dan zal men vinden, dat de bevolking zich in 23 á 23½ jaar verdubbeld heeft.— Sedert 1830, te oordeelen naar de bevolkings staten van 1840, zal de bevolking zich in 20 jaren verdubbelen. De vermeerdering tusschen 1820 en 1830 was 33⅓, tusschen 1830 en 1840 is dezelve 40 pct., welke de bevolking op 18,000,000 zal brengen. Wanneer wy naar dezelfde evenredigheid voortgaan, zullen wy in 1850, 25,000,000 zielen tellen en in 1860 36 millioenen; en als dan zullen wy met Frankryk in bevolking gelyk staan.

"De in het Congres overgelegde staten van onzen handel, van onze zeevaart, enz. leveren menige belangryke en aangename daadzaken op. Onze uitvoer overschrydt onzen invoer met een bedrag van 27 millioenen dollars. Dit toont aan, dat wy groote betalingen gedaan hebben op onze buitenlandsche schuld, en dat dit land het surplus van de vreemde koopwaren afgezet heeft en in den toestand zal zyn van intevoeren en, wat nog meer is, om voor het ingevoerde te kunnen betalen.

"Wanneer gy onze granen wilt nemen met eene geregtigheid van 5 s. of zelfs met 10 s. per *quarter*, zoo zullen wy instaat zyn U ten bedrage van 2,000,000 tot 3,-000,000 ponden sterling toezenden; en de graanbouwende staten, zullen, wanneer zulks op eenen bestendigen voet gebragt wierde, de bebouwing van graan uitbreiden en in staat zyn altyd, of in de meeste saisoenen, een genoegzaam overschot van dit artikel te bezitten om in ruil te geven voor uwe katoen en wol fabriekaten, en voor uw glas en yzerwerk, enz.

"Men heeft een meester in yzerwerk ondervraagd ten aanzien van ons yzer, kolen, enz., waarop hy twyfelachtig geantwoord heeft of wy overvloed er van hebben. Er zyn in de 26 staten omtrent 80,-000 vierkante mylen kolen en yzermynen van de rykste hoedanigheid, wachtende alleen op eene vermeerdering van kapitaal, kennis en ervarenis om ontgonnen te worden, en welke in onze behoeften daarvan kunnen voorzien. Wy verbruiken een negentien twintigste gedeelte kolen van hetgeen wy voortbrengen, en yzer misschien drie vierde; doch deszelfs duurte verhindert het vrye gebruik daarvan zoo als in Engeland. Men heeft berekend, dat alleen in Pensylvaniën er 10,000 mylen aan kolen en yzer gevonden worden, zynde het omtrent vyf maal de uitgestrektheid der kolen en yzer mynen in de Vereenigde Koningryken. Wy zyn thans bezig onze koper mynen te bewerken, en zy beginnen voordeel opteleveren.

"In het einde van 1839 werd onze scheepvaart begroot op 2,100,000 ton, en thans is zy omtrent 2,200,000 ton; tien jaren geleden was zy onder 1,200,000 ton.— Uwe scheepvaart was in 1836, omtrent 2,750,000 ton in de Vereenigde Koningryken en de kolonien en is sedert 1826, in 10 jaren, toegenomen slechts met 1,500,000 ton."

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 16 April 1841.

ALZOO de persoon van SAMUEL DA-COSTA GOMEZ, Executeur in den boedel van wylen Mejufvrouw RIBCA, door de wandeling ADELLE DELVALLE, zich by rekwest aan den Hoog Edel Gestrengen Heer Gezaghebber dezer kolonie vervoegd heeft, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor de slavin JEANNET, oud 49 jaren, dochter van ALDERSINA, aankomende den boedel van voornoemde Mejufvrouw DELVALLE, zoo is het, dat de Heer Gezaghebber voormeld goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op de gemelde slavin mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van drie weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tyd de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 16 April 1841.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 24 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 19¾ Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

OPROEPING.

DE ondergeteekende, Gevolmagtigde van den Heer MOZES PIZA, roept by deze op alle en een iegelyk, die iets te vorderen hebben tegen gemelden Heer PIZA om hunne rekeningen ter voldoening by hem ondergeteekende intezenden; en degenen, die aan meergemelden Heer PIZA schuldig zyn, worden tevens hierby opgeroepen om vóór of uiterlyk het einde dezer maand het verschuldigde te komen voldoen; zullende na dien tyd alle onbetaalde rekeningen geregtelyk ingevorderd worden.

Curaçao den 16 April 1841.
JUDAH PIZA.

LYST van de ter Koloniale Secretary liggende onafgehaalde brieven, aangebragt sedert de laatste acht dagen.

J. Decastro.	Leá Tavares.
E. P. Brandao.	Jacoba Curiel.
Tomas De Lima.	Maria Barbara Daniee.
Sarah Jozef Sasso.	D. Sebastian Zaragoza.
Andres Truyal.	Juan Paula.
Sarah Valencia.	E. van der Dys.

Curaçao den 16 April 1841.
De Commis, belast met de post-directie,
C. GORSIRA.

OVERLEDEN te Paraguana, den 7 dezer, in den ouderdom van 73 jaren, de Heer **THOMAS LEON.**

CURAÇAO.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
APRIL 1841.

V. M. Maandag den 5 te 8 u. 55 m. 'savonds.
L. K. Dingsdag den 13 te 5 u. 29 m. 'savonds.
N. M. Woensdag den 21 te 9 u. 56 m. 'smorgens.
E. K. Woensdag den 28 te 4 u. 21 m. 'smorgens.

Uit brieven van La Guayra blykt het, dat de engelsche pakket met berigten tot den 1 Maart aldaar op den 9 dezer is aangekomen. Volgens deze berigten is Z. M. Koning Willem Frederik, Graaf van Nassau, in den echt getreden met de Gravin d'Oultremont. De huwelyks voltrekking heeft te Berlyn, in het paleis van Prins Albert, plaats gehad. De winter schynt streng in Nederland voorttéduren. In het laatst van February nog was alles dik bevroren. De berigten uit Europa waren niet van algemeen belang. Dezelven vermelden echter berigten uit de Vereenigde Staten van Noord Amerika tot den 27sten Maart. De betrekkingen van deze staten met Groot Brittannien waren vredelievend; men dacht, dat de vrede tusschen deze twee natien niet gestoord zal worden. De President heeft eene buitengewone zitting van het Congres geconvoceerd tegen den 31 Mei, naar men verneemt, om het finantie wezen te regelen. De Generaal Scott en de Attorney General waren door het gouvernement van Washington afgevaardigd om, zoo men zegt, den persoon van Mc Leod opteeisschen.

Met de aankomst van een vaartuig van Puerto Cabello heeft men tyding ontvangen, dat de Heer Mc Leod aan de Engelschen is uitgeleverd geworden. By deze gelegenheid heeft men ook brieven uit Amsterdam tot de dagteekening van den 26 February ontvangen. Z. M. Transportschip DORDRECHT, is op den 23 dier maand naar de West-Indiën vertrokken.

Sedert het inwilligen van het erfelyk pachalaat van Egypte is de vrees van oorlog wel eenigzins verminderd, maar nog niet geheel verdwenen. Frankryk heeft in geene deelen nog zyne uitrustingen verminderd. Men berekent op een milliard (duizend millioenen) franken de onkosten om alle ontwerpen van versterkingen en het aanbouwen van oorlogschepen ten uitvoer te brengen. Tot dat einde kan er in de eerste jaren aan geene nationale inrigtingen gedacht worden: als het aanleggen van wegen, van publieke gebouwen, het graven van kanalen, enz. Alle inkomsten van den staat worden door de verdedigings middelen verslonden.

Ten einde de Franschen oorlogzuchtiger te maken, is het getal jaren, hetwelk de conscript moeten dienen, verdubbeld.— Een conscript van 18 jaren berekende, dat hy na 5 jaren weer in den burger stand zal terug treden, legt zich niet met veel yver toe op den militairen stand; doch berekent hy, dat hy eerst na verloop van tien jaren dezen stand kan verlaten, dan ziet hy vooruit, dat de leeftyd, waarin een jongeling een burgelyken stand kiest, verloopen is, wanneer hy zyn tyd heeft uitgediend, en hy tracht om militaire bekwaamheden te verkrygen, waardoor hy eenmaal bevorderd kan worden.

Door deze wapening wordt Europa in onrust gehouden. De Italianen, Ieren, Polakken, enz. hebben daardoor hoop om uit het juk der onderdrukking ontslagen te worden.

Onder dagteekening van Haarlem, 30 January, berigt men, dat bykans dagelyks groote partyen paarden door Meppel gevoerd worden, welke in Groningen en Vriesland voor het fransche gouvernement aangekocht zyn geworden. In Duitschland is het aankoopen van paarden voor het fransche gouvernement verboden; het zal daarom niet te verwonderen zyn, dat de groote mogendheden derzelver invloed zullen gebruiken om het aankoopen van paarden voor Frankryk ook in Nederland te verbieden.

Ingevolge *El Venezolano* van den 5 dezer, was het gewyzigde ontwerp van wet van amnestie in de kamer van vertegenwoordigers met 30 stemmen tegen 14 doorgegaan en aan den Senaat toegezonden; in deze wetgevende vergadering is hetzelve aangenomen en ter tweede lezing overgelegd. Volgens eene Caracas Courant van den 12den, zegt men, heeft men by deze gelegenheid een ander ontwerp van wet van amnestie voorgesteld, waarby niemand uitgezonderd wordt.

In den loop dezer week is alhier een vaartuig van Santa Martha, laatst van Savanilla aangekomen, brengende berigten, dat aldaar voor het oogenblik alles rustig was. Men wilde echter vooruitzien, dat de Federalisten zich niet lang zullen kunnen staande houden. Carmona was, wegens zyne strengheid, niet zeer bemind; er had desertie onder zyne troepen plaats, en hy moest geld hebben om den oorlog voorttezetten. Rio de la Hacha was zeer ontevreden met de hervorming; men wachtte er slechts eene gunstige gelegenheid af om zich voor het Centrale gouvernement te verklaren.

In de *Courrier des Etats Unis* van den 11 Maart, leest men het volgende:—

" NIEUW YORK, 10 *Maart*. Alle correspondentien uit Washington berigten eenstemmig, dat de engelsche Minister de Heer Fox, van zyn gouvernement bevelen ontvangen heeft om formeelyk de in vryheid stelling van den Heer Mc Leod te vorderen; en de berigten, welke gisteren ontvangen zyn, voegen er by, dat de nieuwe secretaris van Staat, de Heer Daniel Webster, reeds tot dat einde eene mededeeling heeft ontvangen. Men weet niet of er op dezen diplomatischen eisch geantwoord is geworden; er heerschtte zeer groote ongerustheid te Washington. Indien men geloof wil slaan aan den Correspondent van de *New York American*, dan heeft de Heer Fox niet meer dan twee dagen uitstel verleend, op het verstreken van dewelken zoude hy, ingeval van weigering, zyne pasporten nemen en naar Canada vertrekken, waar hy het teeken des oorlogs zal voeren. De britsche troepen langs de grenzen zouden onverwyld binnen het amerikaansche grondgebied vallen, enz."

De Correspondent eindigt met het volgende te zeggen: "Het gerucht was dezen avond in omloop, dat Mc Leod aan de Engelschen overgeleverd zal worden."

De redactie van *Le Courrier* trekt het medegedeelde door den Correspondent van de *American* in twyfel en maakt de aanmerking, dat men eenen grooten stap tot den vrede zoude doen, wanneer men Mc Leod uit de handen der Juries van Lockport kon ontrukken, daar er reeds sedert langen tyd in hunne harten haat gevoed werd jegens hunne engelsche naburen, welke zy gaarne op Mc Leod willen wreken, en hetgeen zy by gelegenheid zullen doen. Het federale gouvernement, zegt die redactie, hetwelk zich niet alle dagen, even als die juries, tegen over de Engelschen bevinden, zal ongetwyfeld onpartydiger en des noodig meer genegen zyn om te schikken dan zy.

De *Courrier* beschouwt het als iets onmogelyk, dat de Heer Webster zich zoude verbonden hebben om een gevangene overteleveren, welke hy niet ter zyner beschikking heeft, en eindigt met te zeggen: "dat volgens aankondiging Mc Leod op Maandag den 15 Maart gevonnisd zal worden; wordt hy vrygesproken, dan zullen de kansen van den vrede vermeerderd worden, en wordt hy veroordeeld, dan gelooven wy bykans aan eenen oorlog."

Gelyk reeds bekend is, heeft men onlangs in de parysche Couranten eenige brieven publiek gemaakt als geschreven door koning Lodewyk Philip. In de *Courrier des Etats Unis* lezen wy, dat deze brieven medegedeeld zyn geworden door *la France*, eene Courant der legitimisten. Een dezer brieven is eene aanschryving van den koning aan den Heer Talleyrand, ten tyde dat deze gezant aan het hof van Engeland was, om te zorgen, dat het kabinet van Engeland, hem, den koning de keuze zoude overlaten van den tyd en de wyze om Algiers optegeven. In eenen geheimen brief beklaagt hy zich met bitterheid over de ondankbaarheid van de hoven van Weenen, Berlyn en Petersburg, doordien deze zich niet erkentelyk betoonen voor de diensten, welke hy hun heeft bewezen om door raadgevingen en beloften de middelen ter verdediging van Polen te paralyseren. In eenen derden brief geeft hy zyn leedwezen te kennen, dat men de *Artilleurs civiques* op eene ruwe wyze behandeld heeft; hy had liever de van elkander afgezonderde forten (*forts détachés*) doen bouwen en hen in de waan gelaten, dat men hun dezelven zoude toevertrouwen; hy verklaart ook, dat hy zyn voornemen niet zal opgeven om de drukpers, *notre plus dangereuse ennemie*, voegt hy er by, te beheerschen.

Het was in het midden van January, dat *La France* deze brieven medegedeeld had. Veertien dagen te voren had *La Gazette* andere brieven medegedeeld als komende van den Hertog van Orleans, geschreven in 1808 en 1809. In deze brieven vindt men uitdrukkingen, welke zeer anti-Fransch zyn; daarin gaf hy zyn genoegen te kennen over de nederlaag van het fransche leger, of zynen wensch, dat hetzelve verslagen wierde; ook toonde hy in dezelve groote deelneming voor Engeland te koesteren, en zulks in zeer vernederende uitdrukkingen.

Deze brieven zyn zeer duur gekocht geworden in Engeland door den Heer Laroche jacquelin, en men heeft in de officiele Couranten geen enkel woord geschreven om dezelven te logenstraffen of om te bewyzen, dat dezelven vervalscht zyn. De brieven in *La France* werden den volgenden dag in vyf andere Couranten overgenomen, en er werd aan het hof besloten om al die Couranten in regten te betrekken. *La France* en *La Gazette* houden het staande, dat zy van hare zaak zeker zyn. Het is dus met groote inspanning, dat men den uitslag dezer procedures te gemoet ziet.— *La Gazette* heeft zelfs *Le Messager* in regten geroepen wegens laster, om dat deze gezegd had, dat de brieven van 1808 en 1809 vervalscht zyn.

De ex-koningin van Spanje, Cristina, heeft van haren broeder, den koning van Napels, geen verlof kunnen erlangen om naar haar geboorte land terug te keeren; zelfs heeft deze koning aan zyne bloedverwanten, welke zich te Romen bevinden, verboden met koningin Cristina omgang te hebben. De Paus zelve heeft haar zeer koel ontvangen, in weerwil aller aanbeveling van den koning der Franschen. Zy heeft thans het voornemen om het landgoed te koopen in de nabyheid der stad Geneve, dat langen tyd tot verblyf van den ex-koning van Spanje, Jozef Bonaparte, heeft gediend.

Koningin Cristina heeft zich ongelukkig gemaakt door zich geheel door haren oom Louis Philippe te laten leiden. Deze ongaarne ziende, dat er in het naburige Spanje meer liberale instellingen plaats hebben, dan in zyn eigen ryk, gaf de regentesse den noodlottigen raad om zich tegen de eischen van hare natie te verzetten. Hiervan zyn de gevolgen geweest de gedurige opstanden, waardoor het volk van haar afperstte hetgene zy, op raad van Louis Philippe, aan hetzelve had geweigerd. De Carlisten hebben uit de oneenigheden hunner tegenparty weten voordeel te trekken, en zoo doende heeft de burger oorlog jaren lang voortgeduurd. Deze oorlog zoude naar alle waarschynelykheid niet hebben plaats gehad, indien koningin Cristina in den beginne aan de eischen der natie had toegegeven.

Men ziet thans in, dat het daarstellen van hervormingen de wensch van verre weg het grootste gedeelte der natie is. Het regentschap onderneemt hervormingen, die men niet mogelyk had gedacht. Het ontneemt aan de baskische provintien derzelver oude voorregten, zonder dat zulks aanleiding geeft tot volksbewegingen; het ontneemt der kerke alle verouderde privilegien insgelyks zonder hierdoor aanleiding tot opstand te geven. Hetzelve plaatst hierdoor Spanje in den rang der meest constitutionele staten, waar alle provintien, alle steden en alle burgers gelyke regten hebben, en dit wel op eigen gezag, zonder eerst de zitting der Cortes aftewachten. Hetzelve heeft zich hierdoor wel eene tegenparty verwekt onder de minkundigen; doch het heeft daarentegen de gunst van het verlichtste gedeelte der natie voor zich verworven. Zes honderd officieren van de Schuttery van Madrid hebben hunne opwachting by Espartero gemaakt om hunne gehechtheid aan zyn persoon te betuigen.

De keuze voor de aanstaande leden der Cortes valt, byna in alle plaatsen ten gunste van het regentschap uit. Hetzelve zal naar alle waarschynelykheid zich staande houden, terwyl de koningin Cristina, gedurende haar bestuur, telkens genoodzaakt was van ministerie te veranderen.

De koning der Franschen wendt zyne uiterste pogingen aan om den Infant Don Francisco de Paula als regent te doen benoemen; maar deze koning heeft thans zyn gezag verloren, daar de groote mogendheden hem uitgesloten hebben in het regelen der Europische zaken. De Infant behoort daarenboven waarschynelyk tot de behoudende party, dat is, om, zoo veel als het mogelyk is, alle oude instellingen te handhaven.

Aan de gemakkelykheid, waarmede koningin Cristina afstand heeft gedaan, ziet men, dat zy niet heerschzuchtig is, maar wel dat zy haar oom Louis Philippe niet wilde mishagen door aan de eischen van het volk toe te geven; en dat zy ook niet de natie wilde mishagen door de eischen van dezen koning, om den hoogen adel en de geestelykheid te handhaven, intewilligen.— Door hare toegevendheid aan den wil van dezen laatste, heeft zy de genegenheid der natie verloren, zonder daardoor die van de vorsten van het Heilige Verbond te winnen.

De liberale dagbladen van Spanje berekenen, dat het nationaal verklaren van alle kerkelyk eigendom het beste middel is ter handhaving van de binnenlandsche rust en van den vrede. Alle volksopstanden tegen het constitutionele gezag zyn daardoor veroorzaakt geworden, dat de geestelykheid over zulke ruime geldsommen konde beschikken en het krygsvolk handen vol geld uitdeelde om hen tot afval te bewegen. De verarmde geestelykheid is thans ommagtig om verderen opstand te berokkenen; zy heeft haren zedelyken invloed op het grootste gedeelte der natie en vooral op het krygsvolk verloren.

Louis Philippe schynt geen juist staatkundig doorzigt te hebben. Door zyne verkeerde raadgevingen brengt hy zyne bondgenooten ten val, zoo als het geval is met den Pacha Mehemet-Ali en de koningin Christina. In de argentynsche republiek kiest hy eerst de zyde van Lavalle, het opperhoofd der Federalisten tegen Rosas, het opperhoofd der Centralisten; en hy laat eensklaps Lavalle in den steek, die dan ook, volgens de jongste berigten uit Buenos Ayres, den nederlaag heeft geleden en uit het grondgebied der argentynsche republiek is verdreven.

De krooning van den keizer van Brazilien stond plaats te hebben tegen het einde der maand Mei.

DE VOORUITZIGTEN DER JOODSCHE NATIE.

Sedert eeuwen is de vraag, wat eenmaal het lot der Joden worden zal, zoowel by nadenkenden Staatsman, als by den aandachtigen lezer der oude Godspraken, opgerezen. Waar zy de oogen slaan, ontwaren zy een verbannen en verstrooid, dikwyls ten bloede toe vervolgd, meermalen schandelyk veracht Volk, hetwelk nog heden ten dage wel, wat de groote meerderheid aangaat, aan de diepste armoede ter prooi is, maar by hetwelk toch hier en daar, gelyktydig, rykdom, betrekkelyk aanzien en eerbiedwaardige geleerdheid heerschen; verstrooide deelen van een groot geheel, maar die nogtans niet ophouden, door banden van godsdienstige en nationale vereeniging, en door onafgebrokene en snelle gemeenschap met hunne broederen in alle oorden der Aarde, een geheel uit te maken.

Sommige staatslieden trachten het vraagstuk door pogingen tot ineensmelting met de Christenvolken te beslissen, en meenen de banden, welke ABRAHAM's nakomelingen sedert achttien Eeuwen vereenigd hebben gehouden, eenvoudig door naturalisatie op te lossen. Door hen inzonderheid, die deze pogingen als vruchteloos aanmerken, zal het volgende gewis met belangstelling gelezen worden:

De algemeene aandacht is thans in hooge mate op het Heilige Land gevestigd, niet alleen die der Christenen, maar ook die eener menigte van Joden, welke den dag meenen te zien aanbreken, waarop de God hunner Vaderen het overschot zyns Volks aan de vier hoeken der Aarde terug zal brengen. Het plaats maken der vroegere vervolgingen, waaraan hunne Geloofsgenooten onderhevig zyn geweest, voor eenen milderen, meer Evangelischen zin onder de Christenen, bevestigt hen in deze hoop, en vele Joden hebben reeds met erkentelykheid de hand gereikt aan die Genootschappen, welke, in Engeland en Duitschland, met het doel ontstaan zyn, om hun maatschappelyk en geestelyk welzyn te bevorderen. Ook onder diegenen, welke de voorvaderlyke Godsdienst nog met geene andere verwisseld hebben, is reeds een licht opgegaan, by hetwelk zy de Talmudische overleveringen hebben leeren onderscheiden van MOZES en de Profeten.

Maar het was aan Engeland voorbehouden, eene nog treffender poging te ondernemen. Een aantal yverige behartigers der belangen van het Joodsche Volk hebben tot de vestiging eener Kerk te Jeruzalem, zoo mogelyk op den berg Sion zelven, besloten, waar de eerdienst en liturgie der gevestigde Kerk van Engeland dagelyks in de Hebreeuwsche taal zal in acht genomen worden. Reeds is eene aanzienlyke som tot dit doel byeenverzameld; reeds bevinden zich Zendelingen op de plaats, en de grond moet nog aangekocht worden,

om er het bedehuis op te stichten. De Heer NICOLAYSON is door den Bisschop van Londen tot Geestelyke by de nieuwe Gemeente geordend, en de Heer PIERITZ, een Joodsch bekeerling, is hem als Kapellaan toegevoegd. De dienst is inmiddels reeds aangevangen, en een klein maar yverig getal van Proselyten hoort dagelyks de Evangelische waarheden op den heiligen berg, in de taal der Profeten en in den geest der Apostelen. Dit verschynsel verdient alle opmerking. Wel hadden, sedert Eeuwen, de Grieken, Roomschkatholyken, Armeniërs en Turken, hunne plaatsen van eerdienst in de stad Jeruzalem, en de rekkelykheid van IBRAHIM-*Pacha* in godsdienstzaken heeft deze vergunning eenigen tyd geleden ook tot de *Joden* uitgestrekt. Maar de Hervormde leer was tot hiertoe, onder al deze vormen van Godsdienst, nog niet vertegenwoordigd geworden.

De toenemende belangstelling in deze landstreken, de meerdere plaatsing van Engelsche kapitalen, en de toevloed derwaarts van Engelsche en andere reizigers uit alle oorden der wereld, heeft Lord PALMERSTON, tot het besluit gebragt, eenen vertegenwoordiger der *Britsche* kroon, in den persoon van eenen Vice-Consul, derwaarts te zenden, die naar *Alexandrië* is afgereisd, wiens hoofdzetel te *Jeruzalem* gevestigd zal wezen, maar wiens regtsgebied zich over het geheele voormalige Heilige Land moet uitstrekken. De grond en het klimaat van *Palestina* zyn buitengemeen gunstig voor den groei van zoodanige voortbrengselen, die voor de behoeften van *Groot-Brittanje* berekend zyn: het schoonste katoen kan er in den ruimsten overvloed geteeld worden; het is eene stapelplaats voor de zydeteelt, en olyvenolie maakt er nog steeds, als oudtyds, de vettigheid des lands uit. Kapitalen en nyverheid worden nog slechts vereischt; de tegenwoordigheid van een Engelsch ambtenaar, en de toenemende veiligheid, die daardoor gewaarborgd zal worden, zullen de bewoners van het vereenigd Koningryk tot de beschaving van *Palestina* aansporen, en de *Joden*, welke zich in geen ander Land aan den landbouw willen toewyden, zullen, na in den *Engelschen* Consul eenen bemiddelaar tusschen zich en den *Pacha* gevonden te hebben, vermoedelyk in grooten getale derwaarts trekken, om, op het voetspoor hunner Vaderen, de landbouwers van *Judea* en *Galilea* te worden.

(Dit artikel is overgenomen uit een der Letteroefeningen van 1839. In de londensche en andere engelsche Couranten van dit jaar vinden wy ook, dat thans, na het gebeurde te Damascus en de algemeene deelneming in deze droevige, doch met eene gelukkige uitkomst bekroonde gebeurtenis, de Israëlieten in Europa het voornemen hebben en elkander aanmoedigen om terug te keeren naar het land hunner vaderen en wel onder de bescherming van de groote mogendheden.)

SWIFT ONDER DE ADVOCATEN.

In eene Assisen-preek had eens SWIFT die soort van Advocaten scherp doorgehaald, welke zich veroorloofden tegen hun geweten te pleiten. Hierover gebelgd, gaf zich een jong Regtsgeleerde aan harde uitdrukkingen omtrent de Geestelykheid toe, en, haar als het ware gelyk met gelyk willende vergelden, zeide hy onder anderen, dat, als de Duivel eens te sterven kwam, er zeker een Geestelyke gevonden worden, die hem eene lykpreek zou houden. "Ja zeker," zei SWIFT, "zou ik ze hem houden, en van den Duivel zeggen, wat hy verdiend had, zoo als ik het heden morgen van zyne kinderen gedaan heb."

EEN IER VOOR DE REGTBANK.

"Zyt gy schuldig of niet?" werd onlangs, naar *Engelch* gebruik, aan eenen beschuldigde voor eene regtbank te *Dublin* gevraagd.— "Wel, my dunkt," kreeg degeen, die de vraag deed, ten antwoord, "juist daartoe zyt gy aangesteld, om dat uit te vinden."

LAST DER RYKDOMMEN.

Een onbemiddeld *Russisch* Edelman ontdekte toevallig in zyne kleine bezittingen ongemeen ryke goudaderen, zoodat hy weldra een vermogen van ettelyke millioenen bezat. Hy, die tot nog toe slechts beeren en sabeldieren gejaagd had, gevoelde nu plotseling begeerte naar Parys, huurde loges in alle schouwburgen af, en verheugde zich reeds by voorraad over het heerlyke leven, dat hy in de hoofdstad der beschaafde wereld leiden zou, toen hem, onder een schoonschynend voorwendsel, een verbod der *Russische* Regering gewierd van het Ryk te verlaten, opdat het uit de ingewanden van *Rusland* gegraven goud niet in *Frankryk* verspild mogt worden. Van dien oogenblik af is de jonge heer ten uiterste mistroostig, en merkt zichzelven aan als een opgeslotene tusschen *Moskou, St. Petersburg, Warshau, Tobolsk* en *Odessa!*

OOSTERSCHE LIBERATEIT.

Die met den aard van het Oostersche Despotismus en deszelfs zeer wezenlyk onderscheid van dat in sommige Europesche Staten niet naauwkeurig bekend is, moet verwonderd staan, wanneer hy verneemt, met welk eene vrymoedigheid soms de geringste bewoner van eene *Perzische* stad zich omtrent zyne Overheden, ja zelfs omtrent den geheiligden persoon van den *Schah*, durft uitlaten. *Hadschi* IBRAHIM, die eerste Minister van *Perzië* geweest was, ten tyde toen Generaal MALCOLM dat land bezocht, verhaalde tot bewys van den vryen moed zyner landslieden, aan de *Engelschen* onder anderen, de volgende Anecdote. By gelegenheid eener buitengewone belasting, welke de Gouverneur van *Ispahan*, IBRAHIM's broeder, op den winkel van elk der neringdoende ingezetenen legde, drong een groenteverkooper naar de plaats door, waar de Gouverneur openlyk gehoor gaf, en riep uit, dat hy volstrekt onvermogend was, om de opgelegde belasting te betalen. "Betalen moet gy ze, of anders de stad verlaten," was het antwoord.—" Ik kan niet betalen," zeide de man; "naar welke plaats moet ik dan gaan?"—"Gy kunt naar *Schiras* gaan, of naar *Kaschan*, wanneer die steden u beter bevallen dan de onze," hernam de Gouverneur.—"Uw broeder," was het antwoord, "is Gouverneur van de eene dier steden; uw neef van de andere: welke hulp kan ik daar verwachten?"—"Zoo kunt gy aan het Hof gaan en u by den *Schah* beklagen, wanneer gy denkt, dat ik u onregt gedaan heb."—"Uw broeder, de *Hadschi* (Pelgrim), is eerste Minister," hervatte de man.—"Zoo loop naar de Hel," riep de driftig wordende Gouverneur, "en val my niet langer lastig!"—" Waarschynlyk is wylen de *Hadschi*, uw vader, daar," antwoordde de burger, zonder zich van zyn stuk te laten brengen. Alle omstanders lachten, en de Gouverneur, die zelf moeite had om ernstig te blyven, gebood den klager heen te gaan, terwyl hy hem beloofde te zullen zorgen, dat hem niet te veel afgevergd wierd.

WIE KAN HIERBY AAN TOEVAL DENKEN?

Het *Duitsche* blad *Christenbote* verhaalt uit *Groot-Botwar*, in het *Wurtembergsche*, het volgende opmerkelyke voorval: "Het was een heldere, door de maan verlichte nacht, toen twee echtgenooten, in het nabygelegen dorp *H.* woonachtig, te middernacht door een klokgelui ontwaakten, hetwelk van den kant der stad hun in de ooren drong. Onderstellende, dat er ergens brand ontstaan moest zyn, rezen zy ylings uit het bed, en snelden naar het venster, om te ontdekken, waar die zyn mogt. Naauwelyks hadden zy het venster bereikt, of zy hoorden achter zich een geweldig gekraak en gerommel. De zoldering en het balkwerk boven het ledekant was ingestort en had het gehemelte daarvan verbryzeld.— Ware de man met zyne vrouw te bed gebleven, zoo zouden zy ontwyfelbaar door eenen plotselingen dood verrast geworden zyn. Doch wat was nu de oorzaak van het klokgelui, hetwelk hen, op het oogenblik des gevaars, met snelwerkenden schrik uit den slaap gewekt had? Eene zonderlinge oorzaak was het. Onze stads-klokluider was dien nacht wakker geworden, juist toen zyne kamerklok twaalf ure sloeg; hy had echter met volle bewustzyn slechts de zes laatste slagen gehoord. Daar het hem nu voorkwam, dat hy uitgeslapen had, en hy den maneschyn voor het aanbreken van den dag hield, zoo spoedde hy zich, zonder verder op den uurwyzer te zien, naar den kerktoren, om de ochtendklok te luiden; en dit gelui was het, dat de twee echtgenooten op het nabygelegen dorp gehoord hadden."—Wie kan hier aan *toeval* denken?

RAAD.

Dat geene denkbare smart of teleurstelling U tot eene moedeloosheid brenge, die U uwe verdere belangen doet minachten of verwaarloozen. Want, zyn die smart, ramp en teleurstelling U schier ondragelyk, zoo voegt het U te zorgen, dat geene nieuwe daaruit voortspruiten.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 31 Maart 1841.

DE ondergeteekende brengt, namens den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie ter kennisse van het algemeen, dat het aan den havenmond dezes eilands op het fort Rif, aan den ly wal geplaatste kustlicht, voortaan met zons ondergang zal worden ontstoken en blyven branden tot zons opgang.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekenden als Testamentaire Executeuren in den Boedel en de Nalatenschap van JOHANNA CATHARINA CORPUS zullen op Maandag, den 19 dezer, onder het Weeskamer's gebouw, op publieke veiling doen verkoopen:

EENE PLANTAGIE genaamd LUCHTENRERG (alias MAHOEMA), gelegen in de Midden Divisie 2de District;

en

EENIGE SLAVEN.

Curaçao den 2 April 1841.
A. W. NEUMAN.
J. F. NEUMAN wz.

NB. De veilcondities en de inventaris zullen van den 13 dezer ter lezing liggen ten Vendu kantore, en de voorwerpen op de inventaris zullen te bezien zyn op den 13 en den 17 dezer.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 79. De prys derzelve is f 12. 's jaars, te betalen om de drie maanden. De prys der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.